

مكتب ويلون

سوزوكى

۱

مترجم: فرناز فرنیا
ویراستار موسیقی: حامد کرمانی

نویسنده: سوزوكى
شینیچی

فهرست

۳۱	۱۱- آنداتینو	۶	پیش‌درآمد
۳۳	۱۲- اتوود	۷	پیشگفتار
۳۴	۱۳- منوئه شماره ۱	۸	نکته‌های آموزشی
۳۵	۱۴- منوئه شماره ۲	۸	درس‌هایی در کلاس ساز
۳۷	۱۵- منوئه شماره ۳	۹	تمرین در خانه
۳۸	۱۶- مزرعه‌دار خوش حال	۹	کوک‌کردن
۳۹	۱۷- گاوت	۱۰	نگهداری ساز
۴۱	راهنمای نشانه‌گذاری موسیقایی	۱۱	اجزاء ویلن و آرشه
۴۲	واژه‌های موسیقایی	۱۲	حالت بدن
۴۳	پوزیسیون انگشتان روی گریف	۱۳	نگهداشتن آرشه
		۱۴	جاگرفتن آرشه
		۱۵	حالت بدن نسبت به هر یک از سیم‌ها
		۱۶	الگوی انگشت‌گذاری دست‌چپ
		۱۷	تمرین‌های آرشه‌کشی و ریتم
		۱۹	فرم دست‌چپ
		۱۹	تمرین پوزیسیون اول
	۱- واریاسیون «چشمک بزن چشمک بزن ستاره کوچولو»	۲۱	
	۲- آرام آرام پارو بزن		
	۳- آواز باد		
	۴- برو پیش عمه رودی		
	۵- کوچولو، بیا		
	۶- آواز ماه مه		
	۷- اون قدیم‌ها		
	۸- آلگرو		
	۹- حرکت بی‌پایان		
	۱۰- آلگرتو		

طول مدت هر درس با توجه به سطح تمرکز کودک متفاوت است. به علاوه، برای والدین و کودکان بسیار ضروری است که به طور مرتب درس‌های فردی کودکان دیگر را مشاهده کنند.

نکته‌های آموزشی

۱- پرورش عالی حساسیت موسیقایی

برای کودک خود فرصتی فراهم آورید تا به سی دی همراهی قطعه‌هایی که می‌آموزد هر روز گوش کند. اگر هنرجویان پیش از فراغیری هم می‌شنوند و هم به همراه هنرجویان پیشرفت‌تر می‌نوازند. درواقع نواختن هنرجو به میزان زیادی بهبود می‌یابد. درس‌های گروهی از نظر آموزشی به اندازه‌ی درس‌های فردی برای تقویت و بهبود راهبردی و موسیقایی و برای یکدست شدن حافظه‌ی رپرتوار مهم است.

ویژگی‌ها، توانایی‌ها و شور انسانی.

۲- آهنگین ساختن (تونالیزه کردن)^۱

خواننده‌ها برای پرورش صدای خالص و زیبا تمرین‌های تربیتی خاصی به نام «وکالیزاشیون»^۲ انجام می‌دهند. درس‌های آن‌ها با تمرین‌های تلفظ صوتی شروع می‌شود و سرانجام به پیشرفت کیفیت و قدرت آوازخوانی‌شان می‌انجامد. برای نوازنده‌گان هم همین‌طور است. معلمان ملزم‌اند که هنرجویان‌شان را در هر درس به سمت تمرین‌های آهنگین ساختن یا تونالیزه کردن هدایت کنند. در خانه نیز هنرجویان باید برای دست یافتن به صدای دقیق تمرین کنند و سرانجام به بهترین کیفیت صوتی ممکن دست یابند.

۳- ایستادن متوازن^۳

همیشه برای دست یافتن به آهنگ جمله^۴، طرز ایستادن متوازن، و نگهداشتن طبیعی آرشه تلاش کنید.

۴- ایجاد انگیزه

تشویق و ترغیب والدین و مربیان باید به یک نحو باشد تا کودک با لذت و رضایت کافی تمرین کند.

درس‌هایی در کلاس ساز

درس‌های فردی

همین‌که کودکی قطعه‌اش را به شیوه‌ای مقبول می‌نوازد، به این معنا نیست که می‌تواند به سراغ قطعه‌ی بعدی برود؛ زیرا او هنوز هم امکانی برای بهترشدن پیش رو دارد. باید به کودک بگوییم: «حالا که این قطعه را نواختی، بد نیست به نکات مهم‌تر آن هم توجه کنیم.» منظور همان بهسازی صدا (Tone)، طرز ایستادن، ریتم و حساسیت موسیقایی است. نکته‌ی مهم بعدی این است که وقتی کودکی بر قطعه‌ی A تسلط می‌یابد و قطعه‌ی B را در دست می‌گیرد، نباید از تمرین قطعه‌ی A تکرار کنید، زیرا گاهی تحت تأثیر تنظیم سیم‌های دیگر قرار می‌گیرد. تمام این مراحل را تا جایی که همه‌ی سیم‌ها کوک شوند لا را کنترل کنید. همیشه هر چهار سیم را کوک کنید.

چشم بپوشد؛ بلکه باید هر دو قطعه‌ی A و B را تمرین کند. با تداوم تمرین قطعه‌های قدیمی، توانایی‌های کودک حتی بیشتر از در دست گرفتن قطعه‌ی جدید بروز می‌کند.

1- Tonalization

2- Vocalization

3- Balanced posture

4- Intonation

کلاس‌های گروهی

در کلاس‌های گروهی هر هنرجو به همراه هنرجویان دیگر رپرتوار فراگرفته شده را می‌نوازد. این جلسه‌ها بسیار لذت‌بخش است، زیرا هنرجویان هم می‌شنوند و هم به همراه هنرجویان پیشرفت‌تر می‌نوازند. درواقع نواختن هنرجو به میزان زیادی بهبود می‌یابد. درس‌های گروهی از نظر آموزشی به اندازه‌ی درس‌های فردی برای تقویت و بهبود راهبردی و موسیقایی و برای یکدست شدن حافظه‌ی رپرتوار مهم است.

تمرین در خانه

تمرین روزانه در خانه منجر به پیشرفت و بروز استعداد می‌شود. نکته مهم این است که هنرجو تا چه اندازه و چقدر خوب، آموزه‌های معلم را تمرین می‌کند. بسیار مهم است که اولیا بتوانند هیجان کودکانشان را مهار کرده و محیطی بالانگیزه و خالی از آشفتگی و انتقاد برای آنان فراهم کنند. همه‌ی کودکان هنگام فراغیری زبان مادری، غرق در لذت صحبت به زبان مادری، با آن بزرگ می‌شوند. هیچ کودکی در نیمه‌ی راه، آموزش را به دلیل دلسردی و خستگی رها نمی‌کند. روش سوزوکی اصول اصلی آموزشی اش را از شیوه‌ی آموزش زبان مادری اقتباس کرده است.

کوک کردن

کوک کردن اساس اجرا و نوازنده‌گی است. همیشه سیم‌های ویلن خود را کوک کنید، چراکه مهم‌ترین راه برای پرورش درست کوک دقیق و حساسیت صدایی است.

در میان ابزارهای موجود برای کوک کردن، کارآمدترین آنها برای سنجش سطح کوک تیونر الکترونیکی است. بعد از کسب مهارت در تشخیص دقیق صدایها، باید سیم‌های ویلن را با صدای پیانویی کوک شده یا با دیگر انواع ابزار دستی یا الکترونیکی کوک کنید؛ ساده‌ترین راه اما این است که ابتدا از ابزاری مجهر به درجه‌بندی استفاده کنید.

برای تسهیل کوک کردن ویلن‌های کوچک‌تر لازم است که تاندورهایی به هر یک از سیم‌ها متصل شود. (بعضی از سیم‌گیرها با تاندور ساخته می‌شوند). سیم می‌بدون توجه به اندازه‌ی ویلن به تاندور متصل است.

کوک کردن در سطح مقدماتی

توجه: برای نخستین بار، ساز باید به دست معلم، یا در خانه توسط والدینی که معلم ساز به آنها آموزش داده است کوک شود. ابتدا سیم لا را به نرمی با نوک انگشت به صدا درآورده و کوک کنید؛ سپس ر، پس از آن سل و در آخر سیم می را کوک کنید. دوباره کوک سیم لا را کنترل کنید، زیرا گاهی تحت تأثیر تنظیم سیم‌های دیگر قرار می‌گیرد. تمام این مراحل را تا جایی که همه‌ی سیم‌ها کوک شوند فشار دهید. همیشه هر چهار سیم را کوک کنید.

وقتی سیم‌ها را با گوشی‌ها کوک می‌کنید، ابتدا آن‌ها را به آرامی به داخل فشار دهید تا در جایشان ثابت شوند. البته اگر آن‌ها را خیلی فشار دهید، گیر خواهد کرد. باید یادآوری کنیم که دما و رطوبت بر حرکت گوشی‌ها تأثیر می‌گذارد. اگر گوشی‌ها روان نیستند، استفاده از محصولات مخصوص گوشی (که در فروشگاه‌ها پیدا می‌شود) به رفع این مشکل کمک می‌کند. هرگاه مشکلات ناظر بر آب و هوای وجود آمد، باید ساز را به دست تعمیر کار سپرد.